

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoňákové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: J. H.,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2022, č. j.
071530/2017/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 15. 5. 2017, č. j. MUCE 29709/2017 OOSDC (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jimiž bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedené záznamy potvrzeny.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce předně namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Z předložených rozhodnutí vydaných v obdobných věcech dle jeho názoru vyplývá ustálenost praxe správních orgánů – správní orgány se zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž byly do bodového hodnocení řidiče zaznamenány body. K žalobě žalobce přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20789/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Statutárního města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně. V tomto smyslu žalobce obsáhle citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52.
3. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
4. Za nedostatečnou specifikaci přestupku žalobce považuje, je-li v pokutovém bloku uvedeno pouze „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, pokud je porušením povinností pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci či mimo obec, s uvedením, že byl porušen § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu při jízdě mimo obec, nebo § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu při jízdě v obci, anebo § 4 písm. c) téhož zákona v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou. Žalobce též považuje za nedostatečné, pokud je v pokutovém bloku uvedeno „*telefonování za jízdy aj.*“, pokud řidič při jízdě poruší zákaz držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí musí být totiž zřejmé, že povinnost porušil za jízdy jako řidič motorového vozidla a že netelefonoval např. za pomoci sady handsfree. Za nedostatečné považuje žalobce také to, je-li v pokutovém bloku uvedeno „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, neboť z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu jako řidič motorového vozidla. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání

přestupku dojít, aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Údaje musí být v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí přezkoumáno.

5. Žalobce dále namítá nedostatky pokutových bloků ze dne 18. 9. 2015, ze dne 10. 9. 2015, ze dne 25. 6. 2014, ze dne 1. 4. 2014, ze dne 29. 10. 2012, ze dne 4. 7. 2012, ze dne 4. 7. 2012, ze dne 12. 10. 2010, ze dne 2. 11. 2009, ze dne 19. 11. 2008 a ze dne 6. 12. 2007, které dle jeho názoru nepředstavují způsobitelné podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce tvrdí, že ve všech těchto pokutových blocích není konkrétně vymezeno protiprávní jednání. Není z nich bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v jaké výši byla pokuta uložena a kde, kdy a kým bylo toto rozhodnutí vydáno.
6. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. V obsáhlém vyjádření k žalobě připomenul judikaturu správních soudů týkající se řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. S námitkami vztahujícími se k náležitostem pokutových bloků se vypořádal v napadeném rozhodnutí.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

7. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
8. Dne 20. 3. 2017 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně – poté, co mu bylo oznámeno, že ke dni 18. 9. 2015 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů.
9. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 22. 3. 2017, z něhož vyplývá, že
 - dne 6. 12. 2007 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „zákon o přestupcích“),
 - dne 19. 11. 2008 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích,
 - dne 2. 11. 2009 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona,
 - a dne 12. 10. 2010 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona,
 - dne 13. 10. 2011 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 4. 7. 2012 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu,
 - dne 4. 7. 2012 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 29. 10. 2012 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona,
 - dne 30. 10. 2013 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 1. 4. 2014 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona,

- dne 25. 4. 2014 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona,
- dne 26. 4. 2015 došlo k odečtu 4 bodů,
- dne 10. 9. 2015 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
- dne 18. 9. 2015 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu.

Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 18. 9. 2015, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.

10. Součástí spisu jsou i jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení o všech přestupcích a kopie pokutových bloků týkajících se přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 18. 9. 2015, 10. 9. 2015, 25. 4. 2014, 1. 4. 2014, 29. 10. 2012, 4. 7. 2012 a 17. 4. 2012, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
11. Správní orgán I. stupně žalobce poučil o možnosti seznámit se se spisem a vyjádřit se k němu dne 11. 4. 2017, ten však svého práva nevyužil.
12. Dne 12. 5. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž námitky zamítl. V rozhodnutí rekapituloval jedenáct přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 18. 9. 2015, 10. 9. 2015, 25. 4. 2014, 1. 4. 2014, 29. 10. 2012, 4. 7. 2012, 17. 4. 2012, 10. 6. 2010, 10. 8. 2009, 19. 11. 2008 a 13. 9. 2007, podstatný obsah oznámení o uložení pokut a většiny pokutových bloků. Konstatoval, že žalobce dosáhl ke dni 18. 5. 2015 dvanácti bodů. K přestupkům spáchaným před rokem 2012 uvedl, že nevyžadoval předložení pokutových bloků, neboť podléhají skartační lhůtě a již měly být skartovány. V takovém případě postačí oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, neboť obsahují všechny zákonné náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisu a není pochyb o správnosti údajů v nich uvedených.
13. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolání namítl, že v případě přestupků spáchaných ve dnech 18. 9. 2015, 10. 9. 2015, 25. 6. 2014, 1. 4. 2014, 29. 10. 2012 a 17. 4. 2012 se zanesení do bodového hodnocení považuje v souladu s judikaturou rozšířeného senátu NSS za dvojí trestání a porušení zásady *ne bis in idem*, neboť mu již předtím byla uložena pokuta. Správní orgán I. stupně však tuto skutečnost nevzal v potaz a nesprávně uvedené záznamy potvrdil.
14. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Uvedl, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je správní orgán I. stupně oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam. Porovnáním jednotlivých oznámení o uložení pokut s doloženými pokutovými bloky nezjistil žádné rozpory. Správní orgán I. stupně jako orgán evidující bodové hodnocení řidiče dle žalovaného postupoval v souladu s platnými právními předpisy. K přestupkům ze dne 13. 9. 2007, 19. 11. 2008, 10. 8. 2009 a 10. 6. 2010 uvedl, že pokutové bloky byly ve skartační lhůtě skartovány. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32, poukázal na to, že v takovém případě je dostatečné oznámení o spáchání přestupku, obsahuje-li všechny obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisu. Kontrolou oznámení správní orgán nezjistil žádné pochybnosti o tom, kde, kdy a za jaký přestupek byla žalobci bloková pokuta uložena, a že zaznamenaný počet bodů odpovídá. Žalovaný k námitce žalobce doplnil, že judikatura NSS nepovažuje záznam

bodů v registru řidičů za porušení zásady *ne bis in idem*, neboť žalobce není znovu trestán za totéž jednání.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
16. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Posouzení žaloby soudem

17. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
18. Soud úvodem poznamenává, že žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, aniž by reagoval na to, jak se s odvoláním žalovaný vypořádal (viz str. 3 až 6 napadeného rozhodnutí), a proto zdůrazňuje závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
19. Soud konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru

řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.

20. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že oznámení o přestupku nemůže být nikdy samo o sobě důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího měl vzít za prokázané, že se řidič přestupku dopustil, že s ním věc byla projednána v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Správní orgány mají povinnost opatřit další důkazy o tom, že byl spáchán přestupek dle popisu v oznámení, pouze vyskytnou-li se pochybnosti, že řidič přestupek spáchal (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33). Taková povinnost správní orgány stíhá zejména v případech, pokud řidič v řízení o námitkách relevantním způsobem zpochybní údaje uvedené v oznámení o přestupku. Současně je třeba zdůraznit, že nikoli každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly (viz rozsudek NSS ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74). Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Pouze pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení – tedy uvede, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku, je potřeba si pokutové bloky vyžádat (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44, ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, či ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44).
21. Vzhledem k tomu, že žalobce žádné konkrétní námitky proti údajům v jednotlivých oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení v žalobě nevznášel, lze obecně konstatovat, že oznámení o uložení blokových pokut, která byla podkladem pro jednotlivé záznamy bodů, v projednávané věci nevzbuzují žádné pochybnosti o tom, že žalobce spáchal předmětné přestupky. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jsou dostatečně průkazná. Identifikují žalobce jakožto přestupce a konkretizují čeho, kdy a kde se dopustil, jak bylo jednání žalobce právně kvalifikováno a jaké sankce a kdy mu za ně byly uloženy. Samy o sobě nevzbuzují žádné pochybnosti o tom, že se v nich vymezený přestupek stal a že se ho dopustil právě žalobce.
22. Žalobce v námitkách proti záznamu bodů pouze obecně uvedl, že je podává proti všem záznamům v registru řidičů. K obsahu správního spisu se po výzvě správního orgánu I. stupně nevyjádřil. Údaje v oznámeních nezpochybnil ani v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, neboť pouze namítl, že provedením některých záznamů

dochází k porušení zásady *ne bis in idem*. Nejedná se tedy o situaci, kterou řešil NSS v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, jehož obsáhlou pasáž žalobce v žalobě citoval. Ve věci řešené Nejvyšším správním soudem totiž stěžovatel v řízení o námitkách zpochybnil formální náležitosti a údaje zaznamenané v pokutovém bloku, pročez se domníval, že tento pokutový blok je nezpůsobilý jakožto podklad pro zápis bodů do bodového hodnocení. To však není případ projednávané věci, v níž se žalobce proti obsahu oznámení o přestupcích, natož pokutových bloků, nikterak nevymezoval. Žalobce v řízení o námitkách proti bodovému hodnocení relevantním způsobem nezpochybnil údaje v oznámeních o přestupcích. Nebylo proto povinností správních orgánů si na základě obecných tvrzení žalobce pokutové bloky obstarat. Námitka žalobce proto není důvodná.

23. Jak bylo výše uvedeno, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nevzbuzují žádné pochybnosti o tom, že žalobce předmětné přestupky spáchal, což platí i pro oznámení ze dne 6. 12. 2007, 19. 11. 2008, 2. 11. 2009 a 12. 10. 2010. Ve všech oznámeních byl žalobce identifikován jménem, příjmením, datem narození, adresou trvalého pobytu, číslem občanského průkazu, případně, v oznámení ze dne 19. 11. 2008, řidičského průkazu, je v nich uvedeno datum uložení pokuty v blokovém řízení a její výše (vždy 1 000 Kč), specifikována čísla příslušných pokutových bloků a identifikován strážník Městské policie hl. m. Prahy, který pokutu žalobci uložil, svým identifikačním číslem, jménem a příjmením. Z oznámení ze dne 6. 12. 2007 vyplývá, že žalobce dne 13. 9. 2007 v 14:37 hodin v ulici P., Praha 9, porušil § 4 písm. b) zákona o silničním provozu překročením nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 60,9 km/h, po odečtu možné odchylky 57,9 km/h, čímž se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích. Dle oznámení ze dne 19. 11. 2008 žalobce dne 19. 11. 2008 v 9:54 hodin v ulici P., Praha 9, porušil § 4 písm. b) zákona o silničním provozu překročením nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 61 km/h, po odečtu možné odchylky 58 km/h, čímž se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích. Z oznámení ze dne 2. 11. 2009 vyplývá, že žalobce dne 10. 8. 2009 v 13:46 hodin v ulici X. k., Praha 4, porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu překročením nejvyšší dovolené rychlosti 70 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 87 km/h, po odečtu možné odchylky 84 km/h, čímž se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích. Dle oznámení ze dne 14. 10. 2010 žalobce dne 10. 6. 2010 v 19:57 hodin v ulici X. k., Praha 4, porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu překročením nejvyšší dovolené rychlosti v místě 50 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 72 km/h, po odečtu možné odchylky 69 km/h, čímž se dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích. Žalobce údaje obsažené v oznámeních týkajících se výše uvedených přestupků ničím nezpochybnil. Konkrétně tak neučinil ani v žalobě. V ní ostatně ani nezohlednil, že podkladem pro záznam bodů v hodnocení řidiče byla oznámení o spáchání přestupků, nikoli pokutové bloky. V případě, kdy je řidič, pokud jde o zpochybnění podkladů pro zaznamenání bodů, pasivní, mohou správní orgány vycházet z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, pokud z takového oznámení neplynou pochybnosti o tom, že řidič spáchal přestupek (viz rozsudky NSS ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32, nebo ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33). Nebylo proto povinností správních orgánů pokutové bloky vyžádat a blíže se jimi zabývat, neboť žalobce údaje v nich uvedené nezpochybnil. Za dané situace byla oznámení o spáchání shora uvedených přestupků dostatečnými podklady pro záznam bodů. Na výše uvedené nemá vliv skutečnost, že správní orgány k vyžádání pokutových

bloků týkajících se shora uvedených přestupků nepřistoupily s ohledem na uplynutí skartační lhůty. Správní orgány postupovaly zcela v souladu s judikaturou správních soudů (viz rozsudky NSS ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32, či ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35), když u těchto oznámení hodnotily, zda obsahují obligatorní náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisu, zda nevyvstaly pochybnosti o správnosti údajů v nich uvedených a zda uložené počty bodů za přestupky odpovídají příloze k zákonu o silničním provozu.

24. Správní orgán I. stupně si obstaral kopie pokutových bloků vydaných po roce 2012. Postavil tak najisto, že údaje v evidenční kartě žalobce evidované od roku 2012, respektive v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení, odpovídají skutečností uvedeným v pokutových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky spáchané ve dnech 17. 4. 2012, 4. 7. 2012, 29. 10. 2012, 1. 4. 2014, 25. 4. 2014, 10. 9. 2015 a 18. 9. 2015 byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem, žalobce pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, dále jen „zákon o přestupcích“).
25. Vzhledem k výše uvedenému není důvodná obecná námitka žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce v žalobě poukazuje na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města Kladna, z nichž dovozuje povinnost správních orgánů zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí jako podkladů pro záznam bodů. Tvrdí, že žalovaný v rozporu s touto praxí vycházel z toho, že způsobilost jednotlivých podkladů posuzovat nemůže. Posledně uvedenému tvrzení žalobce však nemůže soud přisvědčit, je totiž jednoznačně vyvráceno odůvodněním prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně posuzoval nejen náležitosti jednotlivých oznámení, ale též jednotlivé pokutové bloky, které si vyžádal, z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (hodnotil zejména, zda v nich uvedené údaje odpovídají údajům v oznámení o uložení pokut). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrdil, že správní orgán v rámci záznamu bodů a případného následného řízení o námitkách proti záznamu bodů zkoumá způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam příslušných bodů v rámci bodového hodnocení a správnost provedených záznamů. Správní orgán I. stupně postupoval podle žalovaného v souladu s těmito zákonnými pravomocemi. Náležitostmi jednotlivých pokutových bloků se žalovaný zabýval na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí a hodnotil je z toho hlediska, zda jsou konkrétní bloky způsobilým podkladem pro záznam bodů. Správní orgány tedy postupovaly v souladu s ustálenými závěry judikatury a v zásadě též v souladu s tím, co požaduje žalobce, a svůj postup náležitě odůvodnily. Soud s ohledem na výše uvedené pro nadbytečnost neprovedl důkaz žalobcem předloženými rozhodnutími jiných správních orgánů. Lze dodat, že vzhledem k ustálené judikatuře správních soudů by ani případný odlišný postup několika správních orgánů při posuzování způsobilosti podkladů v řízení o námitkách nemohl představovat ustálenou správní praxi, která by zakládala legitimní očekávání žalobce a zavazovala žalovaného.
26. Náležitosti pokutového bloku byly v době, kdy se žalobce přestupků dopustil, stanoveny v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, podle něhož vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Klíčovou součástí pokutového

bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení.

27. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Náležitosti pokutových bloků nelze posuzovat s rigidní přísností. Při zohlednění specifik blokového, resp. příkazního řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků.
28. Žalobce v žalobě ke každému z pokutových bloků pouze obecně namítal, že v něm není konkrétně vymezeno protiprávní jednání, není z nich bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v jaké výši byla pokuta uložena a kde, kdy a kým bylo toto rozhodnutí vydáno. Soud proto provedl přezkum náležitostí zpochybňovaných pokutových bloků v míře obecnosti, jakou žalobce užil v žalobě.
29. Pokutový blok ze dne 4. 7. 2012 (série CH/2010) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „X 17. 4. 2012, 16:41, v H. Praha, překročení rychlosti – 50/68/65 km/h“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč uvedený číslem, jméno a příjmení, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka, a datum a místo vydání pokutového bloku a podpis přestupce.
30. Není pravdou, že by údaje na pokutovém bloku (stejně jako na dalších pokutových blocích) nebyly čitelné. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 17. 4. 2012 v 16:41 hodin na ulici V Holešovičkách v Praze překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť v místě, kde byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h, řídil motorového vozidla registrační značky X rychlostí 68 km/h, po odečtení odchylky 65 km/h, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Jak uvedl i NSS v rozsudku ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37, je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost, z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření.
31. Popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání plně koresponduje s právní kvalifikací, která se neomezila pouze na uvedení paragrafu bez uvedení příslušného bodu či písmene, jak namítal žalobce. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná. Pokutový blok nevyvolává žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Vzhledem k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4

zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, popisu způsobu jednání, údajů o maximální povolené rychlosti 50 km/h a zkratce o naměřené rychlosti 68 km/h, která po odečtení možné odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 65 km/h, je jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobce.

32. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice je zcela dostačující. Není pravdou, že název obce a ulice byl uveden pouze zkratkovitě a neúplně, jak tvrdí žalobce. Rovněž doba spáchání přestupku je uvedena přesně a čitelně (17. 4. 2012 v 16:41 hodin). Skutek byl tedy jednoznačně a nezaměnitelně identifikován místem, časem a způsobem spáchání. Soud dodává, že požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie České republiky, pokládá za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Tato úvaha přitom platí i pro další posuzované pokutové bloky.
33. Pokutový blok ze dne 4. 7. 2012 (série NE/2007) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „X, v 16:25 hodin, 4. 7. 2012, ul. Z., Praha 8, X, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Na druhé straně bloku je v místě pro bližší popis přestupkového jednání uvedeno: „bez použití pásů“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč uvedený číslem, příjmením, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka, datum a místo vydání pokutového bloku a podpis přestupce.
34. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 4. 7. 2012 v 16:25 hodin na ulici Z. v Praze 8 při řízení motorového vozidla registrační značky X porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč.
35. Veškeré údaje jsou v pokutovém bloku náležitě a čitelně zaznamenány. Odkaz na „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. V § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je upravena povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Jde o typický příklad zkratkovitě, leč srozumitelné formulace, kterou NSS pro pokutové bloky připustil v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
36. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice je zcela dostačující. Rovněž doba spáchání přestupku je uvedena přesně a čitelně (4. 7. 2012 v 16:25 hodin). Skutek byl jednoznačně a nezaměnitelně identifikován místem, časem a způsobem spáchání.
37. Pokutový blok ze dne 29. 10. 2012 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „14:55 Zdibská ul. – překročení rychlosti v obci o 15 km/h (55/40/52), RZ X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 400 Kč uvedený číslem, jménem, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka a datum a místo vydání pokutového bloku a podpis přestupce.

38. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 29. 10. 2012 na ulici Zdibská v obci Líbeznice překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť v místě, kde byla nejvyšší povolená rychlost 40 km/h, řídil motorové vozidlo registrační značky X rychlostí 55 km/h, po odečtení odchylky 52 km/h, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 400 Kč. Přestože bývá běžnou praxí správních orgánů, že první z uváděných údajů představuje nejvyšší povolenou rychlost v daném místě, neznamená to, že by nemohly být v konkrétní věci naměřené údaje zaneseny do pokutového bloku odchylně. Údaje na pokutovém bloku korespondují s oznámením o uložení pokuty, který nebyl v námitkovém řízení zpochybněn. Soud proto pokutový blok považuje za dostatečný podklad pro záznam v hodnocení řidiče.
39. Označení místa spáchání přestupku je v popisu jednání uvedeno názvem ulice Zdibská. V kontextu celého pokutového bloku (místa vydání a otisku úředního razítka) není pochyb o tom, že se jedná o ulici Zdibská v obci Líbeznice. To koresponduje i s oznámením o uložení pokuty vyhotoveným Obecní policií Líbeznice, v němž je místo spáchání přestupku výslovně specifikováno též názvem obce. Jak bylo výše uvedeno, obsah údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení žalobce v námitkovém řízení nezpochybňoval. Rovněž doba spáchání přestupku je uvedena přesně a čitelně (29. 10. 2012 v 14:55 hodin). Skutek byl tedy v pokutovém bloku jednoznačně a nezaměnitelně identifikován místem, časem a způsobem spáchání.
40. Popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání plně koresponduje s právní kvalifikací, která se neomezila pouze na uvedení paragrafu bez uvedení příslušného bodu či písmene. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná. Pokutový blok nevyvolává žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Vzhledem k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, popisu způsobu jednání, údajům o maximální povolené rychlosti 40 km/h a zkratce o naměřené rychlosti 55 km/h, která po odečtení možné odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 52 km/h, je jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobce.
41. Pokutový blok ze dne 1. 4. 2014 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, místo pobytu a číslo občanského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „RZ: X v 14:25 hodin, ul. J. č. p. XA, P-2, § 7/1c zč. 361/2000 Sb. – držení hovorového zařízení za jízdy“. Blok dále obsahuje slovní a číselný údaj o pokutě ve výši 200 Kč čísly i slovy, místo a datum vydání, otisk úředního razítka, jméno a služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
42. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 1. 4. 2014 v 14:25 hodin na ulici Ječná v Praze 2 při řízení motorového vozidla registrační značky X porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť za jízdy manipuloval s hovorovým zařízením, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Odkaz na „§ 7/1c, z. č. 361/2000 Sb.“, v němž je upraven zákaz řidiče při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Označení místa spáchání přestupku názvem obce, ulice a číslem popisným je dostačující.

Není pravdou, že název obce a ulice byl uveden pouze zkratkovitě a neúplně, jak tvrdí žalobce. Doba spáchání přestupku je dostatečně vymezena označením času spáchání skutku v popisu přestupkového jednání (14:05 hodin) ve spojení s datem vydání pokutového bloku (1. 4. 2014) a odpovídá též nezpochybněným údajům obsaženým v oznámení o přestupku. Skutečnost, že v kolonce popisu přestupkového jednání nebylo uvedeno datum, ale pouze čas, nemá za následek nezpůsobilost pokutového bloku pro záznam bodů. Je třeba vzít v úvahu omezený prostor kolonek a povahu blokového řízení, které se typicky odehrává bezprostředně po spáchání přestupku na místě samém, přičemž vydáním pokutového bloku řízení začíná a současně končí. Lze tedy předpokládat, že den vydání pokutového bloku (1. 4. 2014) se shodoval se dnem spáchání přestupku (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2022, č. j. 55 A 43/2021-29). Tento předpoklad potvrzuje i údaj o době spáchání přestupku v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 2. 4. 2014 (1. 4. 2014 v 14:05 hodin). Význam konkretizace času spáchání přestupku spočívá zejména v tom, aby přestupkové jednání nebylo zaměnitelné s jiným. V posuzovaném případě nic nenasvědčuje tomu, že by absence data v popisu přestupkového jednání v pokutovém bloku vyvolala nebezpečí záměny vícera skutků žalobce, což žalobce ani netvrdí. Lze konstatovat, že skutek byl na pokutovém bloku nezaměnitelně identifikován, též v kontextu pokutového bloku jako celku a s přihlédnutím k oznámení o uložení pokutě v blokovém řízení, jehož obsah žalobce v průběhu řízení o námitkách ani v žalobě nezpochybňoval.

43. Pokutový blok ze dne 25. 4. 2014 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f b. 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „13:04 hod., X, Praha 8, překročení max. povol. rychlosti v úseku měření 30 km/h – naměřeno 43 km/h, X Š.“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč uvedený slovem a číslem, jméno, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka, datum a místo vydání pokutového bloku a podpis přestupce.
44. Z pokutového bloku vyplývá, že žalobce dne 25. 4. 2014 hodin na ulici Čimická v Praze překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť v místě, kde byla nejvyšší povolená rychlost 30 km/h, řídil motorového vozidla registrační značky X rychlostí 43 km/h, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání plně koresponduje s právní kvalifikací, která se neomezila pouze na uvedení paragrafu bez uvedení příslušného bodu či písmene. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1f b. 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Vzhledem k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, popisu způsobu jednání, údajům o maximální povolené rychlosti 30 km/h a o naměřené rychlosti 43 km/h, která po odečtení možné odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 40 km/h, je jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobce. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice je dostačující. Doba spáchání přestupku je vymezena označením doby spáchání skutku (13:04 hodin) ve spojení s datem vydání pokutového bloku (25. 4. 2014) a odpovídá též nezpochybněným údajům o době spáchání přestupku obsaženým v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 29. 4. 2014. Lze

konstatovat, že skutek byl na pokutovém bloku nezaměnitelně identifikován. I v tomto případě obdobně platí závěry vyslovené ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 1. 4. 2014.

45. Pokutový blok ze dne 10. 9. 2015 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu bydliště a číslo občanského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „dne 10. 9. 2015 v 16:55 hod. na ul. V. naproti ČP AGIP, P-10, řidič vozidla RZ X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a tím porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 100 Kč uvedený slovem a číslem, jméno, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka, datum a místo vydání pokutového bloku a podpis přestupce.
46. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 10. 9. 2015 v 16:55 hod. na ulici Vršovická naproti čerpací stanici AGIP na Praze 10 jako řidič vozidla registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 Kč. Veškeré údaje jsou v pokutovém bloku náležitě a čitelně zaznamenány. Odkaz na „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. V § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je upravena povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice s odkazem na místní realie je zcela dostačující. Doba spáchání přestupku je uvedena přesně a čitelně (10. 9. 2015 v 16:55 hodin) a odpovídá údajům obsaženým v oznámení o přestupku. Skutek byl jednoznačně a nezaměnitelně identifikován místem, časem a způsobem spáchání.
47. Pokutový blok ze dne 18. 9. 2015 obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa pobytu a číslo občanského a řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „18. 9. 2015 v 13:06 hodin, Praha 8, X, překročena rychlost 30/49/46 km/hod., X, X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč uvedený slovem a číslem, jméno, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka, datum a místo vydání pokutového bloku a podpis přestupce.
48. Z pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 18. 9. 2015 hodin na ulici Čimická v Praze překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, neboť v místě, kde byla nejvyšší povolená rychlost 30 km/h, řídil motorového vozidla registrační značky X rychlostí 49 km/h, po odečtení odchylky 46 km/h, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání plně koresponduje s právní kvalifikací, která se neomezila pouze na uvedení paragrafu bez uvedení příslušného bodu či písmene, jak namítal žalobce. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Vzhledem k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h, popisu způsobu jednání, údajům o maximální povolené rychlosti 30 km/h a zkratce o naměřené rychlosti 49 km/h, která po odečtení možné

odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 46 km/h, je jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobce.

49. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice je zcela dostačující. Názvy nejsou uvedeny zkratkovitě či neúplně, jak tvrdí žalobce. Rovněž doba spáchání přestupku je uvedena přesně a čitelně (18. 9. 2015 v 13:06 hodin). Skutek byl jednoznačně a nezaměnitelně identifikován místem, časem a způsobem spáchání.
50. Z výše uvedených formulací je u všech shora uvedených pokutových bloků dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce i výše sankce. Žalobce byl ve všech uvedených pokutových blocích jako přestupce ztotožněn na základě občanského průkazu, což je zcela dostatečné. Skutečnost, že v pokutových blocích ze dne 4. 7. 2012, 1. 4. 2014 a 10. 9. 2015 není kromě rodného čísla uvedeno též datum narození, nepředstavuje vadu. Jednak v příslušné kolonce stačí uvést jeden z obou údajů, jednak se datum narození dá při znalosti rodného čísla snadno odvodit. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji (jménem, příjmením, datem narození, případně rodným číslem, adresou místa pobytu, číslem občanského průkazu) a jeho podpis pod pokutovými bloky lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Žalobce ostatně netvrdil, že by pokutové bloky nepodepsal. Na všech pokutových blocích je v souladu s § 85 odst. 4 zákona o přestupcích ve znění účinném ke dni spáchání jednotlivých přestupků čitelně a srozumitelně vyznačeno komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Pokutové bloky obsahují též označení orgánu, který blokovou pokutu uložil, je na nich identifikována oprávněná osoba a je z nich patrné i místo vydání. Soud s ohledem na výše uvedené pokládá předmětné pokutové bloky za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Námitky, žalobce, že pokutové bloky nejsou dostatečným podkladem pro záznam bodů v hodnocení řidiče, tedy nejsou důvodné.
51. Žalobce prostřednictvím svého zástupce uplatnil shodné námitky též ve vztahu k pokutovým blokům, které si správní orgány nevyžádaly, namítaje, že nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce tyto pokutové bloky, které musel mít s ohledem na povahu vznesených námitek k dispozici, soudu nepředložil, přestože si musel být vědom, že se ve správním spise nenacházejí. I z toho je patrné, že své námitky vznáší v zásadě účelově, nikoli s cílem soudního přezkumu způsobilosti těchto pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů. Věrohodnost těchto námitek snižuje i skutečnost, že žalobce je vznesl poprvé až v žalobě, nadto bez individualizace ve vztahu k obsahu jednotlivých pokutových bloků. Nadto je i z výše uvedeného vypořádání námitek žalobce směřujících proti pokutovým blokům, jež byly součástí správního spisu, zřejmé, že žalobce ve vztahu ke všem pokutovým blokům uplatňuje pouze paušální typizované námitky stran údajů na pokutových blocích, které vůbec neodpovídají obsahu konkrétních pokutových bloků založených ve spise (např. obecné námitky, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, dostatečně ověřena totožnost, byly označeny toliko paragrafy bez specifikace konkrétního písmene a bodu, chybí údaj o výši sankce, název obce a ulice byl uveden neúplně či nesrozumitelnou zkratkou apod.). Soudu je též z úřední činnosti známo, že takto postupuje zástupce žalobce opakovaně a dlouhodobě (viz např. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2019, č. j. 45 A 103/2017-36, ze dne 15. 1. 2020, č. j. 46 A 99/2017-37, ze dne 31. 5. 2021, č. j. 55 A 47/2020-47, ze dne 12. 12. 2022, č. j. 55 A 82/2022-32, a bod 25 rozsudku NSS ze dne 1. 12. 2022, č. j. 3 As 178/2021-39). Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako

nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru není ani třeba vyžádat originály pokutových bloků (viz rozsudek NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44). Jak bylo výše uvedeno, v situaci, kdy žalobce nezpochybnil údaje v oznámeních o uložení pokut v blokovém řízení, představovala tato oznámení dostatečný podklad. Proti těmto oznámením žalobce neuplatnil žádné výtky ani v žalobě. Ani na základě paušálních obecných typizovaných námitek směřujících proti pokutovým blokům soudu nevyvstaly důvodné pochybnosti, které by jej vedly k závěru, že nepostačuje vycházet z oznámení o přestupku obsažených ve správním spise. Soud tak uzavírá, že předmětná oznámení představují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce), neboť oznámení a v nich obsažené údaje žalobce věrohodným způsobem nezpochybnil.

52. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení.

Žalobce

v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován (viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58, srov. dále rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37). Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém (či příkazním) řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

53. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
54. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu dle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost. Soud připomíná, že paušální náhradu nákladů řízení ve správním soudnictví přiznat nelze a je třeba vycházet pouze z nákladů, které účastník prokáže (viz rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. ledna 2023

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu